

Euroopa Kohtu (neljas koda) 9. juuli 2020. aasta otsus (Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona eelotsusetaotlus – Hispaania) – SL versus Vueling Airlines SA

(Kohtuasi C-86/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Lennutransport – Montréali konventsioon – Artikli 17 lõige 2 – Lennuettevõtja vastutus registreeritud pagasi eest – Registreeritud pagasi tuvastatud kaotsimineku – Õigus hüvitisele – Artikli 22 lõige 2 – Vastutuse piirmäärad pagasi hävimise, kaotsimineku, kahjustumise või hilinemise puhul – Kadunud pagasi kohta teabe puudumine – Tõendamiskoormis – Liikmesriikide menetlusautonoomia – Võrdväarsuse ja tõhususe põhimõtted)

(2020/C 287/10)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Mercantil n° 9 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Hageja: SL

Kostja: Vueling Airlines SA

Resolutsioon

1. Rahvusvahelise õhuveo nõuete ühtlustamise konventsiooni, mis sõlmiti Montréalis 28. mail 1999, kirjutati Euroopa Ühenduse poolt alla 9. detsembril 1999 ja kiideti tema nimel heaks nõukogu 5. aprilli 2001. aasta otsusega 2001/539/EÜ, artikli 17 lõiget 2 koostoimes selle konventsiooni artikli 22 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et viimati nimetatud sättes lennuettevõtja vastutuse piirmäärana ette nähtud summa kujutab registreeritud pagasi – mille kohta ei ole esitatud erideklaratsiooni sihtkohas üleantava pagasi väärtuse kohta – hävimise, kaotsimineku, kahjustumise või hilinemise korral endast hüvitise ülemmäära, millele asjaomasel reisijal ei ole automaatselt või kindlasummaliselt õigust. Sellest tulenevalt on liikmesriigi kohtu ülesanne määrata selle piirmäära piires kindlaks see hüvitise summa, mida reisijale juhtumi asjaolusid arvesse võttes maksta tuleb.
2. Montréali konventsiooni artikli 17 lõiget 2 koostoimes artikli 22 lõikega 2 tuleb tõlgendada nii, et selle hüvitise summa, mida lennuettevõtja peab maksma reisijale, kelle registreeritud pagas – mille kohta ei ole esitatud erideklaratsiooni sihtkohas üleantava pagasi väärtuse kohta – on hävinud, läinud kaotsi, kahjustunud või hilinevad, peab kindlaks määrama liikmesriigi kohus vastavalt eelkõige tõendamise valdkonnas kohaldatavatele riigisisestele õigusnormidele. Need õigusnormid ei tohi siiski olla vähem soodsad kui sarnaste riigisiseste õiguskaitsevahendite puhul ja need ei tohi muuta Montréali konventsiooniga antud õiguste kasutamist praktiliselt võimatuks ega ülemäära keeruliseks.

⁽¹⁾ ELT C 164, 13.5.2019.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 9. juuli 2020. aasta otsus (Hoge Raad der Nederlandeni eelotsusetaotlus – Madalmaad) – Donex Shipping and Forwarding BV versus Staatssecretaris van Financiën

(Kohtuasi C-104/19) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus – Ühine kaubanduspoliitika – Dumping – Hiina Rahvavabariigist pärit rauast või terasest kinnitusdetailide impordile kehtestatud dumpinguvastane tollimaks – Määrus (EÜ) nr 91/2009 – Kehtivus – Määrus (EÜ) nr 384/96 – Artikli 2 lõiked 10 ja 11 – Kaitseõigused)

(2020/C 287/11)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Hoge Raad der Nederlanden